

Goriško-beneški dnevnik

Športni dnevnik

Tradicionalno poletno preseljevanje na deželo

Zaradi odhoda meščanov je mesto skoraj prazno

Na vlakih, avtobusih, avtomobilih, motociklih in kolesih so meščani za nekaj dni pobegnili zdoma na odhiti

Huda vročina, ki je te dni ponovno zajela naše kraje, je bolj pospela odhod meščanov na poletne počitnice, ali čeraga, kot ga imenujejo pri nas. Beg pred vročino se najbolj vidi ne železniški in avtobusni postaji. Na peronih se ljudje sukajo okoli gradov, pozdravljajo se med redkih svojcev, ki so jim zapuili varstvo doma, in odhajajo.

Kateri kraji so najbolj priljubljene počitniške točke Goričanov?

Morje v Gradežu in v Sežanih ter hribi v Kanalski dolini in Dolomiti.

Zaradi vročine so si meščani izbrali za izletniške točke Kanalsko dolino in Dolomiti ter bližnjo Soško dolino in Trnovsko planoto, ker so pri prvem valu vročine ugovarjali, da jih jedino hlad, ki nastopi ponoči v hribih, lahko reši hudih muk.

Medtem ko so se dni izletniški zapuili mesto predvsem na vlakih in avtobusih, med današnja prila na vrsto še ostala vozila: avtomobili, motocikli in kolesa; vsako prometno sredstvo bo dobro, samo da bo olajšalo pot iz mesta in iz pušbe, ki jo že sluhimo, kajti beg iz mesta za veliki smaren ni več moda, ampak najnost.

Na ta kratke počitnice se vsi že dolgo pripravljajo, zlasti se, ker imamo na razpolago dva dni. Predvsem si vsi želijo lepega vremena. Če je že toliko časa tople in brez dežja, naj bo še nekaj dni, da nam ne bo treba hoditi okoli z dežnikom. Take pobožne želje izgovarjajo zaradi slabih izkušenj s prejšnjimi velikimi smarni.

Kako bo pa z letošnjim? Ko pisemo te vrstice in se z enim očesom oziram skozi okno, nisimo preveč prepričani, da bomo imeli lepo vreme. Preveč oblačno in soparno je, da bi lahko prestalo brez nevihte. Tega se verjetno najmanj veselijo naši planinci, ki so za dana organizirali dvodnevni izlet v Trento. Slabo vreme bi jim pokvarilo priliko, da bi napravili lepe izlete v bližnjo okolico.

Naj bo že kakor koli, vreme je pri tako množičnem letovanju res postaršnega pomena. Glavno je, da preživimo nekaj uric v dobrem razpoloženju, da bomo laže premagovali vsakodnevne težave.

Urniki trgovin
15. in 16. avgusta

Danes 15. avgusta bodo zaprte vse trgovine. Izjema bodo cvetličarne, ki bodo odprte dopoldne od 13. ure, vsa druga trgovina tudi pekarne, mesnice, mlekarne in trgovine s sadjem in zelenjavo bodo zaprte ves dan.

V petek 16. avgusta bodo v Goric in v vseh občinah in krajih, kjer običajno ne praznuje domačega patrona, vse trgovine zaprte razen mesnic, mlekar, pekar in trgovin z zelenjavo in sadjem, ki bodo odprte v dopoldanskih urah. V tistih krajih pa, kjer proslavljajo patrona po kolektoru, pa bodo trgovine odprte po rednem urniku.

Zveza trgovcev v Gorici sporoča, da bodo splošno navedene trgovine in javni lokali zaradi poletnih počitnic za določen rok zaprti: mesnica Stefana Gorjana Trg 27, mesnica od 12. do 26. avgusta; trgovina Smut na Travniku od 12. do 18. avgusta; mesnica Ivan Makuc, Korzo Verda od 19. avgusta do 1. septembra; tržnica z gorivom Depolizane Uli Mattioli 18, od 18. do 20. avgusta.

NA GORISKI PRETURI
Že drugič čez mejo brez dokumentov

Pred dnevi se je moral za gorjanske na goriški preturi 30letni Armando Lanzoni iz Imole, ki si je nakopal kar dve kazni za beg v tujino. Lanzoni je že na policijski priiznal, da so mu nekateri znanci 27. julija letos pokazali pot, po kateri bo najlaže pogeti v Jugoslavijo. Do te odločitve je prišel, ker ni hotel presedeti 4 mesece v zaporu, kakor mu je narekovala obsodba, ki jo je Lanzoni prisodilo prizivno sodišče v Bologni, ker je žali organa javne varnosti.

Jugoslovanski obmejni organi so Lanzonijsko kmalu vrnili italijanskim oblastem in mu priporočili, naj si drugič nabavi potrebne dokumente, da ne bo imel sitnosti. Pri zasliševanju na sodnji je Lanzoni priznal, da je bil že enkrat prej v Jugoslaviji in da se je takrat srečno vrnil, ne da bi ga opazili obmejni organi ene ali druge države.

Pretor dr. Aleo je Lanzonijsko obsodil na 3 mesece zaporne kazni in na plačilo 16.000 lir grobe; obsodbi bo moral sedev, presedeti še kazni, ki mu jo je napravilo sodišče v Bologni.

OD NEDELJE DALJE

Ukinjeni carinski pregledi pri Tržicu

V noči od nedelje na ponedeljek 12. avgusta so finančarji na blokih št. 1 in 2 na državnih cestah št. 14 in 55, ki vežejo Trst v goriško pokrajino z začudenjem opazili, da o polnoči niso pripeljali novih finančnih straž, da bi jih nasledile v nočni izmeni. Z dvema avtomobiloma so odjedali te iste finančarje, ki so bili v službi. S tem je bila odpravljena carinska meja med Trstom in goriško pokrajino, ki so jo vzdrževali zato, da so preprečevali ostopajstvo tobaka iz Trsta v ostale dele države.

Bojani pred tihotapstvom namreč ni več, ker je generalni komisar v Trstu izenačil cene vsem vrstam tobaka in cigareta s cenami, ki so v veljavi pri nas.

Istočasno sta ostali na obeh cestah dve zgradbi. Zlasti zgradba na državni cesti proti Tržicu je precej velika in bi jo kazalo na kakšen način uporabiti.

Istočasno z ukinitvijo pregledov na cestah so ukinili tudi pregledne na vlakih, ki so se ustavljali na tržički postaji.

Rudarjem še vedno pretijo z odpusti

Opozorilo tajništva CGIL in CISL ravnateljstvu rabeljskega rudnika

Cepprav se bliža datum skupnega sestanka sindikalnih organizacij in zastopnikov ravnateljstva rabeljskega rudnika, ki je določen za 19. avgusta, in na katerem se bodo pomenili o zahtevi ravnateljstva po odpustitvi 50 rudarjev, skuša ravnateljstvo na vse načine prisiliti nekatere delavce, da bi proti njihovi volji zapustili delovna mesta.

Na dosedanjih pogajanjih niso sindikalne organizacije in notranja komisija pustile niti za pet; znano je namreč, da so sindikalne organizacije v Rabilju odpuštili veliko številno rudarjev in s tem že znatno zmanjšali stroške, kar kaže trdi vodstvo rudnika, da so se vseskozi previsovali in da je zato prisiljeno ponovno odpušiti 50 delavcev.

Ta svojo zahtevo skuša ravnateljstvo doseči s posebnimi nagradami, ki bi jih bili deležni odpušeni delavci poleg redne odpravnine. Toda vsi se so doslej uprli temu pokušisu izgonu z delovnega mesta, zato se je ravnateljstvo poslužilo osebnega prepričanja in nagovarjanja s strani tehnične osebe rudnika.

Take metode kaipke niso dovoljene, zato sta se v torkesetih sindikalni tajništvi CGIL in CISL, ki sta skupno s člani notranje komisije objavili proglas, v katerem opozarjata delavce, naj ne naseđajo tehničnemu osebju, istočasno pa opozarjata tudi ravnateljstvo, da s takimi postopkom krši sporazum z dn. 20. decembra 1950. leta ter dogovor, da katerega je prišlo med zastopniki rudnika in sindikalnimi predstavniki pretekli mesec. V proglasu opozarjata sindikalni tajništvi, da zarjasta primorani storiti pove korake in napovedati tudi stavkovno gibanje, če bo uprava rudnika nadaljevala s kršitvijo sporazuma in zadnjega dogovora v Vidmu.

DEZURNA LEKARNA

Danes posluje ves dan in ponoči lekarna Cristofoletti na Travniku št. 14, tel. 29-72; do 12. ure pa je odprta lekarna v Urbani-Albanese, Uli Rosini 1, tel. 24-43.

KINO

CORSO. 15.00: «Ljubezen je čudovita stvar», J. Jones, W. Holden.
VERDI. 15.00: «Pet revolver-skih števč», J. Lund, D. Malone, v barvah.
VITTORIA. 15.00: «Utešeni popole», F. Arnoul, P. Le-maine, mladini od 16. leta vstop prepovedan; od 21. do 22. «Odnaha ali nadajuješ», CENTRALE. 15.00: «Na vzhodu se umre»; od 21. do 22. «Odnaha ali nadajuješ», MODERNO. 15.00: «Zeleznorokavica», POLETNI KINO. 21.00: «Angel Alpa».

Spominjam se tudi Bratkovega obraza. On je bil zaspal za mizo — in ko se je v rabuki zbudil, je bulji tako začuden krog sebe, da smo se morali smejeti vkljub razburjenju. Cilika se je smehljala tiho in poredno in stala je blizu mene, pogledavajuč s prezirno za svojim bratom, ki so ga odjedali, mahajočega z razbesnelimi rokami.

Tudi Milika se je nasmihala in govorila vneto s Severjem, pa se ozirala po meni spet prijazno in vzpodbudno. Zandarji so bili izginili, ne vem, kako, kdaj in kam... Do brega naju je spremljal — Bratka in mene — Sever z Miliko in Ciliko. In pri slovesu je še stopila Cilika k meni, se vzela na prste in mi šepnila v uho:

«Dobro ste napravili! Zaslužil je še več.»
Jaz pa jo, omahujoč od vinjenosti, potrepil po licu in jo popravilam: «Ti, Cilika, ti! Zda moraš reči: ti! Če ne, boš plačala — en liter — en liter...»

VII.

Bratko se maje pred menoj dolgokrak. Levico tišči v žepu, pod pazduho palico, z desnico pa krili krog sebe in dokazuje nekaj sam sebi in cesti. Hrbet mu je upognjen in glava povesena, ko da bi bila težka cel stot.

Drugi dan tekmovanja za «Trofeo Italia»

Spet zmage «treh velikih» na turnirju v Zagrebu

ZAGREB, 14. — V drugem delu tekmovanja za «Trofeo Italia» sta se danes zvečer srečali najprej reprezentanci Madžarske in Italije. Tekmo je sodil jugoslovanski sodnik dr. Kumar. Mnogi so mislili, da bodo Madžari po visoki zmagi nad Romuni z lahkoto opravili z italijansko reprezentanco, vendar so se hudo ušli. Italijanska sedmorica je bila v prvem polčasu povsem enakovreden nasprotnik madžarskim vaterpolistom.

Igra se je začela z madžarskim napadom proti italijanskemu golu, toda obramba je bila na mestu. V protinapadu so imeli Italijani dve lepi priložnosti, ki pa je niso zmali koristiti. Takoj za tem so po lepi kombinirani akciji dosegli Madžari prvi gol, ki ga je realiziral Varda. Sodnik je nato dosodil kazenski strel v korist Italije, ki ga je izvedel Pucci in tako izenačil na 1:1. Ta rezultat je ostal nespremenjen do konca prvega polčasa.

V drugem delu igre, ko je sodnik izkličil nekega italijanskega igralca, so prišli Madžari spet v vodstvo, takoj zatem pa je Pucci, spet iz kazenskega strela, izenačil na 2:2. Madžari so do konca igre se dvakrat izkoristili številno premoč in postavili končni rezultat 4:2.

V drugi tekmi je Jugoslavija z lahkoto odpravila Romunijo, Jugoslovanska reprezentanca je nastopila v isti postavi kot v včerajšnji tekmi proti Nizozemski, vendar so Jugoslovani mnogo bolje zaigrali kot včeraj. Rezultat hitrih akcij jugoslovanske sedmorice je bilo pet golov, ki so jih dosegli v prvem polčasu, medtem ko so v drugem delu igre zabil še 4. Romuni pa enega. Končni rezultat je bil torej 9:1 (5:0) za Jugoslavijo.

V tretji tekmi je reprezentanca SZ premagala Nizozemsko z rezultatom 9:1 (4:1). Sovjetski vaterpolisti so igrali odlično predvsem v drugem polčasu, ko so s hitrim in prodornimi akcijami neprestano oblegali nizozemski gol.

Po drugem delu tekmovanja je lestvica naslednja:
1. Madžarska 4 točki — razlika v golih 16:2
2. Jugoslavija 4 točke — razlika v golih 12:3
3. Sovjetska zveza 4 točke — razlika v golih 15:3
4. Italija 0 točk — razlika v golih 5:10
5. Nizozemska 0 točk — razlika v golih 3:12
6. Romunija 0 točk — razlika v golih 1:21

Jutri se sređajo Romunija, Nizozemska, Sovjetska zveza, Madžarska, in Jugoslavija v Italiji.

Svetovno prvenstvo v kotalkanju

PALERMO, 14. — 7. in 8. septembra bo v Palermu svetovno prvenstvo v kotalkanju, katerega se bodo udeležili predstavnice enajstih držav. Doslej so svoj pristaneek spodelile Belgija, Francija, Nemčija, Japonska, Anglija, Norveška, Nizozemska, Portugalska, Španija, Švica in Italija. Sodelovanje japonske reprezentance predstavlja novost v kotalkarskem svetovnem prvenstvu, ker bo zanimivo pri merjati japonske kotalkarje v boju z njihovimi evropskimi kolegi. Vsaka reprezentanca bo lahko imela 8 članov, 4 moške in 4 ženske. Tekmovanje bo na 582 m dolgem asfaltnem obroču, okoli katerega bodo postavljene tribune.

V Belgijo so odpotovali Petrovič, Levčič, Valčič, Bajc in Pokupec

Izjave nekaterih reprezentantov o pripravi na prvenstvo

Na svetovnem kolesarskem prvenstvu v Belgiji bodo nastopili tudi jugoslovanski diletanti, in sicer Petrovič, Levčič, Valčič, Bajc in Pokupec. Pred svojim odhodom iz Ljubljane je Veselin Petrovič, dolgoletni državni reprezentant, v razgovoru z novinarji dejal:

«Po etapni dirki «Po Jugoslaviji» smo bili nekaj dni na treningu v Celju, in sicer zato, ker je tam podnebje podobno kakor v Belgiji in je tudi tekmovalna proga za svetovno prvenstvo, s tremi manjšimi vzponi po videzu tako, kakor od Celja do Maribora, kjer smo tudi v preteklih dneh največ trenirali. S treningom v Celju smo na sploh zelo zadovoljni. Naš trener Ješić nam ni dal naporno in intenzivno trenirati, ker imamo dovolj kondicije, le hitrost je premalo in ta je pravzaprav za eno dneveno dirko za svetovno prvenstvo najvažnejša.

Sicer pa mislim, da je eno etapna dirka za svetovno prvenstvo za slehernega udeleženca prava loterija, saj zadoštuje samo ena manjša okvra na kolesu in že zaostane kar za več minut za prvo skupino. Svoj največji uspeh na šestih svetovnih prvenstvih sem dosegel 1. 1955 v Frascattiju blizu Rima, kjer sem bil petnajsti. Letos bi bil nadvse zadovoljen s takšnim plasmanjem. Mislim da so med amaterji favoriti Italijani in Francozi, nikakor pa ne smemo zmanjšati domačinov Belgijcev. Med nami, sodim, da je najmočnejši Levčič. Prav gotovo je najvišjajnejši, ni pa tako hiter kakor sta Valčič in Bajc.

28-letni Levčič bo tokrat prvič nastopil na svetovnem prvenstvu. V razgovoru je zapel: «Upam, da se bom lahko lovi ravnotežje; pa zavijati svojo palico — lepo svetlo palico z mikljamim ročajem — in jo zabrusi v smelem loku daleč tja med žitne njive: «Rajši peku kakor tebi!» In potem stopa dalje, neizprosno, kot v usodo. «Nikdar več!... Naj se vlačijo z drugimi! S komer hoče!... Nikdar več!... Poluglasno se roti predse, škripajoč z zobmi in udrihajoč s pestjo po zraku.

Ali je Miliko zagnal med žitne njive?... Jezim se na svoje opetajoče se noge in se nasmejem tu in tam sam sebi: «Danes voziva barko, Arnost, poštno jo voziva!» Prevožila sva že doli daleč, ne da bi se zavedel, kod in kam. Nisem se smel ozreti na desno ne na levo, da me noga ne zanese v stran. Samo v nebo sem se zagledal zdaj pa zdaj, ustavi sem se in zastrel v samotno zvezdo v lini med oblaki in počakal, da jo je dosegla megla in — požrla. Pa sem se prijel za trebuh in se zarezal naglas: «Zvezdožer! Zvezdožer! — Bratko, zvezdožer, kam drviš?»

Ta se nenadoma obrne in iztegne kazalec proti meni: «Ti si zvezdožer! Dve si požri nočjo, kanalja, pa še nisi sli!» Smejem se mu še bolj bučno: «Zato me nekaj reže in tišči v želodcu. Šment rogljati!» «Tam si zamudil trejloj!» In jaz ga ne poslušam dalje. Šalamunova krčma je bila že zadaj. V hipu se znesrim in tesnoba mi zgrabi prsi, pa se zapodim nazaj s trepetajočimi žilci, z molitvijo in pijanem sreč: «Da bi se še čakala! Da bi se še čakala!»

Po prstih se približam hiši in zdajci se odpre tam okence: «Gospod kontrolor!» In jaz ji poljubujem rókico, pa si ne upam, pogledati ji v oči. «Ali nisem nič več Arnost, Tilika?» «Pst! Tiho, tiho, teta bi se kaj zbudila!» «Jaz sem šel mimo in nisem slutil angela ob oknu!» «Gospod kontrolor!» «Zvezdožer! Popolnoma ste pozabili name!»

Plavalna zveza določila čase evropskih rekordov

Evropsko prvenstvo v plavanju bo prihodnje leto v Budimpešti

AJA, 13. — Evropska plavalna zveza je določila naslednje čase, ki bodo veljali za evropske rekorde od 1. oktobra dalje:

Moški	Ženske:
100 m prosto: Alex Jany (Fr.) v Muenchenu 10.9.47: 56"2".	100 m prosto: Določen čas: 1'05".
200 m prosto: Določen čas: 2'05"2".	200 m prosto: Določen čas: 2'23"7".
400 m prosto: Jean Boiteux (Fr.) v Helsinkih 30.7.52: 4'30"7".	400 m prosto: Določen čas: 5'02".
800 m prosto: Jean Boiteux (Fr.) v Toulousu 9.7.52: 9'38"2".	800 m prosto: Določen čas: 10'57".
1500 m prosto: Jean Boiteux (Fr.) v Parizu 10.8.56: 18'25"2".	1500 m prosto: Določen čas: 20'03"1".
100 m prsno: Svoril (CSR) 1'12"7".	100 m prsno: Določen čas: 1'22".
200 m prsno: Določen čas: 2'41"5".	200 m prsno: Določen čas: 3'10"5".
100 m metuljček: Gyorgy Tumpek (Madž.) v Budimpešti 25.6.53: 1'03"4".	100 m metuljček: Določen čas: 2'45".
200 m metuljček: Določen čas: 2'24".	100 m hrbtno: Določen čas: 1'03".
300 m hrbtno: Določen čas: 2'20"2".	300 m hrbtno: Določen čas: 2'38"5".
Štafeta 4x100 m 4 individualni slogi: Določen čas: 5'22".	Štafeta 4x100 m 4 individualni slogi: Določen čas: 5'49".
Štafeta 4x100 m prosto: Določen čas: 3'52"4".	Štafeta 4x100 m 4 slogi: Določen čas: 5'00".

Evropsko prvenstvo v plavanju bo prihodnje leto v Budimpešti.

Na svetovnem kolesarskem prvenstvu bo sodelovala tudi jug. reprezentanca

Evropsko prvenstvo v plavanju bo prihodnje leto v Budimpešti.

KINO ŠKEDENJ

predvaja danes 15. t. m. ob 26. uri na prostem pustolovski film:

TAM TAM MAYUMBE

Igrajo: KERIMA in PEDRO ARMENDARIZ

16. t. m. ob 20. uri na prostem cinemascope barvni film:

KO SEM ZADNJIČ VIDEL PARIZ

Igrajo: Elizabeth Taylor, Van Johnson in Walter Pidgeon

Kino na Brečih

predvaja danes 15. t. m. z začetkom ob 16. uri barvni film:

Lovec srebrnih gozdov

Danes 15. t. m. druga predstava ob 20. uri NA PROSTEM

ZEMLJA APAŠEV

cinemascope barvni film:

V petek 16. t. m. ob 18. uri ponovitev istega filma.

LOJZ KRAIGHER

KONTROLOR ŠKROBAR

Roman

28.

«Ali veste, kaj je to — narodni ponos?»
«Ponos? Ali bi moral biti ponosen na to vaše ključno slovenstvo?»
«Pa če bi bili cigan, bi morali biti ponosni na svoj rod!»
«Budalet! Kaj pa so Slovenci! Kaj imajo Slovenci? — Beračija! Ciganija!»
«To naziranje je neznajčajno!»
Pa se vzpne srdito:
«Kaj? Prosim vas, gospod, da brzdate svoj jezik!»
«Neznajčajnost je pač neznajčajnost — in človek, ki izda svoj rod, je renegat in šuft!»
«Kaj pravite?» plane pokonci in udari po mizi.
«Šuft!»
«Kdo je šuft?»
«Propalica in neznajčajnež! Svinjal šuft je, šuft je, kdor izda svoj rod!»

Koschar in njegova žena sta zgrabila sina; mene je Sever odrinil proč. Slišal sem Konrada, ki se je prepiral, zakaj bi ne pustili Romanu, da kajne razlaja. «Slovenci hočejo biti, pa se psovati ne znajo slovenski! Nemška beseda mora priti na pomoč.» Sever ga zavrže jezo: «Naš narod ni nikdar potreboval podobnih psolv, ker so mu bile tuje take zaničljivosti. Presaditi so jih morali Nemci k nam.»

«Dobro ste napravili! Zaslužil je še več.»
Jaz pa jo, omahujoč od vinjenosti, potrepil po licu in jo popravilam: «Ti, Cilika, ti! Zda moraš reči: ti! Če ne, boš plačala — en liter — en liter...»

Bratko se maje pred menoj dolgokrak. Levico tišči v žepu, pod pazduho palico, z desnico pa krili krog sebe in dokazuje nekaj sam sebi in cesti. Hrbet mu je upognjen in glava povesena, ko da bi bila težka cel stot.

Kilčam ga in prosim, naj počaka; rad bi se oprjel njegove lakti. On je gluha. Omamljen od pižve in potir od nesreče, ki mu je prevzela misli in čustva, da ne čuti še kamna na cesti, če se spotakne obenj in pade čezenj.

«O, kako sva se natovorila, Bratko!»
On je gluha. Nogo vzdiguje kot orjaški cepc, da obvisi za hipec v zraku in pade potem na tla brez pravega namena, kakor si že bodi. In še za to umetnost ga zavidam.

Cesta mi pleše pred očmi in se vije kot opolka kača. Če stopim na desno, se zlekne vrag na levo. Nalase nagaja zlojed gladki, ko da bi se resnično bal za svoja rebra.

«O, kako sva si ga naložila, Bratko! Posodi mi vsaj palico, saj je sam ne potrebujes!»
On pa se ustavi sunkoma, se zamaje nevarno in lovi z

V strahu jo pogledam, če je zelo razžaljena; a mil je njen pogled in smehljajoč, toliko dobrote ji leži v obrazu, da moram osramočeno povesti oči.

«Vedela sem, da pridete nazaj. Ko bi se spomnili šele pred torgom, pa bi se tudi vrnili. Ali ni res?»
Skloni se niže k meni in mi pogleda poredno v oči: «Zvezdožer!»
Stisnem se k njenemu licu in ji objamem gole roke pod njenim salom: «Dusica! Ljubica!»

A moj brki jo ščečejo po vratu, umakne se mi v smehu in mi ujam obraz v roke ter mi pritiska ustnice na čelo. «Ko je oblak požrl zvezdo, ste prišli ravno tukaj mimo. Tudi jaz sem zrla vanjo, ker mi je srce preveč tolkalo, da bi pogledala na cesto. A ko ste že odšli tu dalje in sem zapazila, da se še ozri niste, da se niste spomnili — se nisem zalostila; le trepetala sem v strahu, če bo res, da se vrnete, kakor sem upala in pričakovala z vso dušo. Saj se je tudi oblak usmili zvezde...»

«In jo zagrnil v mrak in temo!» zastokam na njenih prsih in začnem kakor majhno dete. Sredi vinske omanice, ki me je minila samo toliko, da sem se zavedel zunanjsčine in svoje lastne zmedene notranjsčine, ko da bi gledal skozi pajčevino, je bilo toliko kesanja in bridkosti, da bi padel na kolena in prosil odpuscanja ves svet. Solze so mi tekale in pleča so se stresala.

«Odreši mene grešnika!»
Stiskal sem se k njeni rami in prosil milosti... A toplota njene kože me je vzdrnila — pozabil sem trenutnega genotja in nazadnje sem se le še čutil, od kod te solze in zakaj! — Tekle so še vedno in pleča so se stresala naprej...
«Tilika me boža in tolaži: «Ljokaj se, golobček — moj — nesrečni!»
Treple me po sencih in poljublja mi lase. Poleg Tilike se je pojavil stariak, bled obraz. «Zdaj bo dovolj podoknice! Spat, Tilika!»

(Nadaljevanje sledi)